

[Ulla Worm.]

tigheden af at yde sølle 5 mill. kr. til ofrene efter et af de uhyggeligste bombardementer, verden har oplevet, er det vel næppe for stærkt at bruge ord som afstumpethed. Vil det sige, at regeringen vil beskyldte alle de borgere, der har reageret mod dette og bl. a. i mange læserbreve skrevet om, at de 5 mill. kr. skulle have været delt mellem Nord- og Sydvietnam, for afstumpethed, bl. a. også alle de folketingsmedlemmer, der har talt imod disse 5 mill. kr. alene til Nordvietnam?

Jeg vil gerne høre statsministerens udtalelser herom.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Til hr. Stæhr Johansen vil jeg gerne sige, at jeg håber, han er enig med mig i, at det er godt, at dette vanvid nu endelig er ophørt, i hvert fald ophørt under direkte medvirken af USA. Jeg håber også, at hr. Stæhr Johansen er enig i den opfattelse, at det er godt, ja, en simpel forudsætning, at også USA har medvirket til denne våbenhvile. Jeg mener også, at det bedste, der kan ske, er, at parterne selv søger at løse deres problemer uden indblanding udefra.

Til fru Ulla Worm vil jeg sige, at de 5 mill. kr., som regeringen har bevilget til Nordvietnam, er bevilget til Nordvietnam netop på grund af disse, som jeg før sagde, i verdenshistorien mest omfattende bombardementer. Det er disse bombardementer og det enorme behov for hjælp, der i særlig grad opstod dér, der gjorde det nødvendigt som et supplement til den hjælp, der i øvrigt er ydet både til nord og syd, at yde 5 mill. kr. til disse særlig hårdt ramte områder.

Stæhr Johansen: Statsministeren svarede jo ikke på fru Ulla Worms spørgsmål, om man også mente, at de partier, der syntes, at man skulle dele denne hjælp, var afstumpede, om statsministeren vil opretholde den betegnelse om de partier, der mente, at de 5 mill. kr. skulle have været delt mellem begge de krigsførende parter, at de er afstumpede.

Men når dette er sagt, vil jeg sige til statsministeren, at jeg er 100 pct. enig med ham i, at vi må ønske, at vi kan få denne krig afsluttet, jeg er enig i, at enhver krig er vanvid, også denne. Men jeg er ikke enig i, at et medlem af en dansk regering kan

komme med nogle udtalelser, der viser et fuldstændigt ukendskab, jeg tør næsten sige Danmarksrekord i ukendskab til udenrigspolitik. Når hun taler som dansk regeringsmedlem, så bør hun i hvert fald kende væsentligt mere til de problemer, som hun stiller op. Jeg ville ønske, at hun havde bare en tiendedel af det kendskab til udenrigspolitik, som økonomi- og budgetministeren har efter de udtalelser, han kom med, da han var udenrigsminister. Han kunne på en helt anden måde give udtryk for upartiskhed, hvad hun overhovedet ikke gjorde.

Hun angreb præsident Nixon, som om ansvaret alene var hans, og så er kendsgerningen dog den, at det var Kennedy, der ud fra de traktater, man havde sluttet fra Amerikas side, begyndte krigen for at hjælpe et land, der blev overfaldet af et andet land, og dernæst var det Johnson, der udvidede den, fordi man fra anden side trak så mange tropper til for at ramme det lille land Sydvietnam. Men det var den person, som kirkeministeren angriber, præsident Nixon, der gennem sine forhandlinger både med Kina og Rusland, var i stand til at beskytte Sydvietnams 21 millioner mennesker, og det var ham, der afsluttede krigen. Hvorfor så skabe et sådant billede af et fremmed statsoverhoved? Efter min opfattelse burde det få konsekvenser for kirkeministeren.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Hr. Stæhr Johansen spørger, om jeg vil tage afstand fra udtalelser, som kirkeministeren er kommet med, og så fremdrages det bl. a., at kirkeministeren skulle have givet udtryk for en undervurdering af mennesker, som havde en anden vurdering af ydelsen af de 5 mill. kr. Jeg må sige, at det er at stille store krav til en statsminister, at han skal vurdere alle de udtalelser om og vurderinger af andre mennesker, som måtte komme fra en kirkeminister eller en anden minister. Det har intet med selve sagen at gøre.

Jeg synes også, denne sag er for stor og for vigtig til at blive så spidsfindigt behandlet som i spørgsmålet fra hr. Stæhr Johansen.

Så siger hr. Stæhr Johansen, at kirkeministerens kendskab til Vietnamproblemerne åbenbart ikke er særlig dybtgående. Det er mit indtryk, at hr. Stæhr Johansens kend-